

Gualba o les passions electorals

El municipi de Gualba és un exemple de com poden ser de complexes i conflictives unes eleccions municipals en una petita població dels Països Catalans. Dos grups independents amb CiU i PSC-PSOE fan una *travessa*, absolutament apassionant, per triar alcalde el dia 15 de juny.

Gualba (Vallès Oriental) és un petit municipi situat a la vora del Montseny, d'una gran bellesa. Hi contribueix el fet que, per les seves particularitats geofísiques, queda una mica apartat dels grans itineraris turístics i pot conservar, per tant, gairebé incòlumes els seus innegables béns naturals. Aquest relatiu aïllament afecta, d'altra banda, al caràcter dels seus habitants, que tot i ser correctament hospitalaris fan que els forasters se sentin forasters de debò. I més si els forasters són periodistes i fan preguntes sobre les últimes eleccions municipals.

Segons alguns ciutadans de Gualba, el que passa és que els quinze dies anteriors i els quinze dies posteriors a les eleccions municipals són viscuts amb una gran passió pels seus habitants, i s'hi crea una atmosfera estranya que desapareix tan bon punt s'ha designat el nou alcalde i la vida torna a discórrer amb la placidesa habitual. No és difícil creure's aquesta versió, si més no a la vista del garbuix polític que s'ha format a Gualba després dels comicis municipals del 26 de maig, raó per la qual, per altre costat, hem escollit aquesta població com a paradigma de com poden arribar a ser de conflictives i complexes per a un petit municipi dels Països Catalans unes eleccions consistorials, molt allunyades dels trets de la política municipal dels grans partits.

Gualba tenia d'alcalde abans del 26-M Manuel Tubau, del grup independent Acció Municipal Democràtica (AMD). Joan Maynou

L'ajuntament de Gualba, complicat com pocs.

E. C. FONTS

—primer tinent d'alcalde—, Jaume Cañellas i Josep M. Clupés, tots tres d'AMD, atorgaven la majoria a aquesta formació independent a l'alcaldia de Gualba. Roser Basté i Pere Tarridas, de Convergència i Unió (CiU), i Valentí Lòpez, del PSC-PSOE, completaven el consistori. Així, Acció Municipal Democràtica tenia una majoria de 4 a 3; majoria que, per la diferència d'un regidor, li havia donat des dels primers comicis municipals la primacia a l'ajuntament.

El 26 de maig passat, tanmateix, va afegir-s'hi un ele-

ment nou que va canviar del tot l'estructura del consistori, tant que fins al dia 15 de juny no se sabrà el signe polític definitiu de l'alcaldia de Gualba. L'element a què ens referim és la presència al consistori d'un nou grup d'independents, Acció de Joves de Gualba (AJG), que el 26 de maig va obtenir dos regidors: Ernest Lòpez i Carles Pan. Així, el dia 15 s'haurà d'escollir l'alcalde d'acord amb aquests resultats electorals: AMD, 3 regidors; AJG, 2 regidors; CiU, 1 regidor; i PSC-PSOE, 1 regidor.

Si expliquem que AJG,

com indiquen les seves sigles, és una formació política independent integrada essencialment per joves de Gualba —els joves, que és com els anomenen al poble—, i que sobre un cens electoral de 485 votants van fer ús del seu dret constitucional 424 persones —una participació, doncs, de gairebé el 90 %, una de les més altes del Principat—, resulta prou evident que els comicis del 26 de maig van significar per a Gualba una circumstància molt intensa i particular. I la qüestió que es planteja resulta òbvia: ¿com és que els joves han assolit aquest èxit electoral, i com influiran a l'hora d'escollir el nou alcalde de Gualba?

Fem un repàs de la història. De fet, a Gualba, sempre hi ha hagut dues tendències de vot, que han dividit els 600 habitants mal comptats del poble. Una tendència és la de les persones que han estat a l'ajuntament o s'han mogut al voltant d'aquesta institució com qui diu quasi sempre. I l'altra és la formada pels ciutadans que també gairebé sempre han exercit, per dir-ho d'alguna manera, d'oposició. A les primeres eleccions municipals, el 1979, el primer grup, encapçalat per Manuel Tubau, fins ara alcalde de Gualba —i que aleshores no arribava als 30 anys—, va assolir l'alcaldia, amb 4 regidors. El segon grup, també sota les sigles d'una formació independent, va traure 3 regidors. El 1983, a les segones eleccions municipals, es van repetir els resultats, però amb la particularitat que el segon grup —el de l'opo-

sició— s'havia dividit entre CiU i PSC-PSOE (2 regidors per CiU i 1 pel PSC-PSOE, que sumaven els 3 regidors de sempre). Resultat que es va repetir sense gairebé modificacions als comicis del 1987.

Des del 1987 fins al passat 26 de maig, va haver-hi un fet que, segons tots els indicis, va ser decisiu per a la formació del grup de *joves* posterior, i fou l'abandonament de la regidoria per part de Josep M. Clupés, número 4 d' AMD, i la dimissió presentada per Jaume Canellas, número 3 d'AMD, com a tresorer de l'ajuntament de Gualba. Això va ser degut, segons que es rumoreja al poble, per les discrepàncies d'aquests dos regidors amb Manuel Tubau i amb el primer tinent d'alcalde, Joan Maynou.

I també, segons els comentaris, Josep M. Clupés,

una volta hagué abandonat l'ajuntament, va auspicar una nova candidatura independent per desbancar a Manuel Tubau de l'alcaldia. Aquesta versió és reforçada pel fet que el fill de Josep M. Clupés, Antoni Clupés, es va presentar en quart lloc a les llistes dels *joves* (AJG).

Els problemes de l'ajuntament de Gualba són bàsicament de finançament i d'infraestructura. I respecte a aquest punt, les acusacions mútues entre les diverses formacions municipals s'encruellexen en les setmanes pre i post-electoral. Curiosament, un dels punts que més polseguera ha aixecat a Gualba ha estat el de la seguretat ciutadana. I no perquè aquesta població sigui gaire conflictiva: el conflicte es troba precisament en la creació de la policia local, amb un sol membre de plantilla, la persona i la

gestió del qual han estat qüestionades per totes les forces de l'oposició.

L'èxit electoral de la candidatura de l'AJG (*els joves*) es deu precisament a la unió d'una part important de la població de Gualba entre els 20 i els 30 anys, que han arrossegat molts vots de joves i, òbviament, dels seus familiars. I també es dona per fet que el cap de llista d'aquesta formació, Ernest Lòpez, serà el nou alcalde de Gualba.

Però això no és tan clar. Vegem-ho: l'AMD necessita el vot d'un regidor per obtenir de nou l'alcaldia; vot que, descartat el dels *joves* (AJG), només pot sortir de CiU o del PSC-PSOE. Aquests últims, però, molt *cremats* amb l'alcalde, Manuel Tubau, difícilment li donaran suport, si no és a canvi d'alguna regidoria—cosa també bastant improbable.

D'altra banda, l'AJG ja ha anunciat que no pactarà amb ningú, i que es votaran a si mateixos. Conseqüentment, si Roser Basté (CiU) i Valentí Lòpez (PSC-PSOE) voten els *joves*, els atorgaran l'alcaldia, però seria un vot incondicional que cap d'aquestes dues formacions està disposada a concedir. I si no el concedeixen, serà alcalde Manuel Tubau (AMD), perquè és la llista més votada. Això sí, sempre amb el perill de ser objecte d'una moció de censura. Les combinacions, al marge d'aquestes tres més probables, es poden ben bé doblar. De totes maneres, el final d'aquesta petita història se sabrà el dia 15 de juny, i pot passar absolutament de tot. Fins que, com és de rigor, la pau i la tranquil·litat tornin de nou a Gualba.

Eduard Company

¿I després de 15 anys te'n recordes ara, que no vas fer el pla?

